

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 14450/2025
03.06.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Ненад Максимовић, адвокат из ..., против туженог Града Бора, кога заступа Правобранилаштво Града Бора, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3353/24 од 03.06.2025. године, у седници одржаној 03.06.2026. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3353/24 од 03.06.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бору П 1499/23 од 18.04.2024. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени као корисник експропријације да тужиљи као ранијем сопственику на име накнаде за експроприсану непокретност к.п. бр. 4179/3, ливада 6. класе, површине 0.16.35 ха КО ... исплати 2.022,789,30 динара, са законском затезном каматом од пресуђења до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиљи на име накнаде штете за изгубљену добит услед немогућности коришћења к.п. бр. 4179/3 за период од 27.09.2018. године до 12.02.2024. године исплати 62.500,00 динара са законском затезном каматом од пресуђења до исплате, а одбијен као неоснован тужбени захтев да се обавезе тужени да тужиљи по истом основу исплати преко досуђеног до траженог износа од 362.500,00 динара, са законском затезном каматом. Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев да се обавезе тужени да тужиљи на износ од 2.022,789,30 динара исплати законску затезну камату од 03.04.2023. године када дана допунског вештачења до 18.04.2024. године као дана пресуђења. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да тужиљи на име накнаде трошкова парничног поступка исплати 444.756,75 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 3353/24 од 03.06.2025. године, првостепена пресуда је укинута у ставу првом изреке, у усвајајућем делу става другог изреке и у ставу четвртом изреке и пресуђено тако што је одбијен тужбени захтев за исплату накнаде за експроприсану непокретност и накнаду штете за изгубљену добит и обавезана тужила да туженом на име накнаде трошкова парничног поступка исплати 342.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужила је благовремено изјавила ревизију, из свих законских разлога.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/2011....10/2023), Врховни суд је оценио да ревизија тужиле није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а у поступку пред другостепеним судом нису учињене ни друге битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. ст. 1. и 2. ЗПП, због којих се ревизија може изјавити.

Према утврђеном чињеничном стању на основу спроведене расправе пред другостепеним судом, решењем Одељења за управно правне послове и општу управу СО Бор од 18.06.1993. године, експроприсане су непокретности у власништву тужиле - к.п. бр. 4179/3, ливада 6. класе, површине 0.16.35 ха, к.п. бр. 4179/4, пашњак 6. класе, површине 0.02.70 ха и к.п. бр. 4179/1, ливада 6. класе, површине 0.02.32 ха све КО Наведене непокретности су експроприсане уз накнаду и пренете у друштвену својину у циљу изградње гаража у ... и одлучено је да ће се по правноснажности решења одржати јавна расправа за споразумно одређивање накнаде. Решењем Општинског суда у Бору Р 170/94 од 26.12.1994. године (правноснажно 20.02.1995. године) одређена је накнада за експроприсане непокретности, па је корисник експропријације Фонд за грађевинско земљиште и путеве Општине Бор обавезан да тужили преда у својину и државину к.п. бр. 3977/1, ливаду 6. класе, површине 0.21.97 ха у мзв. ... и да јој на име накнаде за некоришћење експроприсаних непокретности за 1994. годину исплати 100,00 динара. Према изводима из Катастра непокретности из 2021. године, к.п. бр. 3977/1 и к.п.бр. 4179/3 су биле у власништву Републике Србије, а као корисник је био уписан град Бор, а према изводу из 2025. године наведене парцеле су у својини туженог Града Бора. Оценом налаза и мишљења вештака грађевинске струке утврђено је да се кат.парц. 4179/3, по култури ливада 6.класе, првобитне површине 0.16.35 ха налази у грађевинском подручју, јужно од улице ... која се спаја са ... улицом. Унутар ње као матичне парцеле формирано је 24 нове парцеле за изградњу гаража. Услед формирања нових парцела кат.парц. 4179/3 није претрпела промену облика и спољних граница, већ промену површине, па је површина остатка парцеле к.п. бр. 4179/3 постојеће око новоформираних парцела 0.10.59ха. Увиђајем суда на лицу места утврђено је да се на к.п. бр. 4179/3 налази склоп зиданих гаража од бетонских блокова, у два реда, из којих су неке приземне, а неке у два нивоа, испред и иза којих се налази пут насут ризлом. Катастарска парцела бр. 3977/1 се налази у истом насељу, у ... улици. По култури је њива 6. класе, површине 0.17.95 ха. Оценом налаза и мишљења вештака пољопривредне струке утврђено је да к.п. бр. 4179/3 може да се покоси два пута годишње, да би се тиме балирало 5 бала сена, да једна бала износи 12.500,00 динара и да за период од 20.02.1995. године до 30.09.2021. године, (26 година 7 месеци и 10

дана) укупна измакла добит износи 337.500,00 динара. Оценом допунског налаза вештака утврђено је да тржишна вредност к.п. бр. 4179/3 износи 1.237,18 динара/м², што за површину 0.16.35 ха износи 2.022.789,30 динара. Идентичну процену тржишне вредности дала је и Пореска управа Бор.

На овако утврђено чињенично стање, правилно је другостепени суд применио материјално право из одредби Закона о експропријацији, важећег у време доношења решења о експропријацији и одредби Закона о облигациоим односима и након укидања првостепене пресуде у усвајајућем делу одбио као неоснован тужбени захтев.

Тужила је на основу одлука надлежних државних органа донетих у поступку у ком је постојала правна заштита, решењем Одељења за управно-правне послове и општу управу СО Бор од 18.06.1993. године у поступку експропријације лишена својине на три непокретности, између осталих и на предметној к.п. бр. 4179/3 КО ... уз накнаду, а накнада за експроприсане непокретности јој је одређена у давању у замену друге непокретности - кат.парц. 3977/1 КО ... правноснажним решењем Општинског суда у Бору од 26.12.1994. године, коју је корисник експропријације обавезан да тужили преда у својину и државину.

Следом наведеног, након што је донето правноснажно решење о одређивању накнаде за експроприсану имовину, тужила као ранији власник је изгубила право својине на експроприсаном земљишту (између осталих и на предметној к.п. бр. 4179/3 КО ..., која је приведена намени због које је експроприсана). Власник те непокретности је постао корисник експропријације, па тужила као ранији власник не може изнова да захтева други облик накнаде за експроприсано земљиште, или по новим тржишним условима утврђивање њене висине.

Правноснажно решење о одређивању накнаде за експроприсане непокретности, по коме је корисник експропријације обавезан да тужили преда у својину и државину кат.парц. 3977/1 КО ..., представља извршну исправу на основу које је тужила могла да захтева њено извршење, односно предају непокретности која јој је дата у замену за експроприсано земљиште и на њој упис права својине. Одлучујућа чињеница за одлуку о постављеном тужбеном захтеву је, дакле, да ли је донето правноснажно решење о експропријацији и решење о накнади за експроприсану непокретност, а не да ли је исто извршено, како је то правилно закључио другостепени суд. Последишно је правилно оцењен неоснованим и тужбени захтев за накнаду штете у виду изгубљене добити на предметној парцели.

Наводима ревизије се не доводи у сумњу правилност побијане пресуде. Одлука другостепеног суда заснована је на чињеничном стању утврђеном током првостепеног поступка и на основу спроведене расправе пред другостепеним судом, из кога је другостепени суд извео другачији чињенично правни закључак и применом одредаба материјалног права донео другачију одлуку од првостепеног суда, за коју су дати доволни и јасни разлози, које у свему као правилне прихвата и овај суд.

Из наведених разлога, применом члана 414. став 1. ЗПП Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Бранка Дражић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**